

Historická exkurze

(Krakow - Auschwitz 29. - 30. 3. 2014)

My žáci ze ZŠ Palachova, Gymnázia dr. Václava Šmejkal, které celou exkurzi pořádalo, a ještě žáci, pokud se nemýlím, z dalších tří škol, jsme měli touhu poznat část historie více než jen z učebnic, chtěli jsme vše spatřit na vlastní oči, vydali jsme se tedy společně do Polska.

Nejdříve jsme byli ubytováni v nezapomenutelném hotelu a poté jsme se vydali na prohlídku polského města Krakow. Čím myslíte, že nás toto město zaujalo nejvíce? Nejspíš nás zaujal nejvíce Mariánský kostel, rozpínající se na náměstí.

Druhý den jsme navštívili něco, co v nás vyvolalo hlubší pocity. Navštívili jsme totiž jeden z nejsmutnějších pozůstatků z 2. světové války. Ano, mám na mysli koncentrační a později i vyhlazovací tábor Osvětim-Auschwitz. Opravdu to zanechalo v některých z nás nepopsatelný pocit, někomu z nás až dokonce běhal mráz po zádech. A ještě aby ne, že? Dokážete si něco takového představit? Alespoň trochu? Zažít něco tak otřesného, jistě víte, co mám na mysli a není nutno vše složitě vypisovat. Můžeme se nad tím ovšem společně zamyslet...

Každý z nás vnímá historii zcela jiným způsobem, někdo k ní má blízký vztah a někdo o ni zkrátka nejvíce zájem, ale důležité je vědět aspoň vědět pár základů a hlavně o tématu, o kterém nyní hovořím, to si myslím, že je základ.

Každý máme odlišné názory a uvažujeme a vnímáme tyto věci jinak, najde se i pár jedinců, kteří tuto pro většinu lidí neodpuštělnou věc, berou kladně, považují ji za pokrok. Já si myslím, že není vhodné o tomto hovořit, a tak bych vám chtěla jen sdělit pocity z exkurze a také bych chtěla vřele doporučit, abyste si historii osvojili, snažili se poznat více, o tom, co se ještě skoro před nedávnem událo, nemyslíte, že to stojí za to? Vždyť přece to je základ naší společnosti, to jak se vyvíjíme, jak vše jde za sebou, proto je nesmírně důležité vědět, co se událo i dříve. Toto rozsáhlé téma, to asi téměř nejdůležitější, je podle mého názoru 2. světová válka a to, co se z ní zachovalo. My máme i nyní neuvěřitelnou příležitost to alespoň spatřit a na chvíli se třeba i vcítit. To si myslím, že by měl zažít každý z nás a exkurzi by si neměl nechat ujít. Uvažte sami, jestli byste chtěli mít na paměti takovou vzpomínku, samozřejmě nechci nikoho nutit, ale já si vážně myslím, že to stojí za to.

A jaké přesné pocity z exkurze jsem měla já? Vždy jsem měla ráda dějepis a o historii jsem se vždy zajímala. A když se vyskytla příležitost jet na tuto exkurzi, ani na minutu jsem neváhala. Chtěla jsem vidět a poznat opravdu o hodně více než je učebnicích, bylo mi to taky tak umožněno a já tedy rozhodně nelituji. A jaký to ve mně vyvolalo celkový dojem? Byla jsem otřesena, v některých částech prohlídky se mi až svíral žaludek, opravdu jsem byla ohromena a zaskočena, chvílemi mi bylo až do pláče, ale nechci vše prozradit.

Nikola Groschelová, 9.B, ZŠ Palachova Ústí n. Labem